

Stk. 3, 3. pkt., der bortset fra en redaktionel ændring svarer til § 7, stk. 2, i den hidtidige instruks, har — uanset den i 1959 foretagne ændring af ombudsmandslovens § 6, hvorved adgangen til at klage over „afgørelser“ blev subsidiær — fortsat betydning. Der henvises herved til, at der for menige af det militære personel ved lov nr. 200 af 11. juni 1954 er hjemlet en særlig klageadgang, der også vedrører klager over optræden, behandling m. v., og at alle klager over forholdene på statshospitalerne for sindslidende ifølge lov nr. 180 af 30. april 1960 om styrelsen af statens hospitalsvæsen for sindslidende indsendes til direktoratet for statshospitalerne.

Stk. 4 svarer til § 4, stk. 2, i den gældende instruks, idet dog ordene i bestemmelsens slutning „virker i statens tjeneste“ som følge af loven af 17. maj 1961 er ændret til: „enhører under ombudsmandens virksomhed“.

Ad § 6.

Stk. 1 svarer — bortset fra en enkelt redaktionel ændring — til den gældende instruks' § 7, stk. 1.

I stk. 2 er den adgang, ombudsmanden hidtil har haft til i medfør af den gældende instruks' § 7, stk. 3, under iagttagelse af betingelserne i retsplejelovens kapitel 31 at henstille, at der meddeles en klager fri proces under en sag, som vedkommende agter at anlægge mod en statsmyndighed eller nogen, som virker i statens tjeneste, udvidet til også at omfatte tilfælde, hvor en klager vil anlægge sag mod en kommunal myndighed eller personer, der virker i kommunens tjeneste, for så vidt de i det pågældende tilfælde enhører under ombudsmandens kompetence.

Ad §§ 7, 8, 9, 10, 11 og 12.

Disse bestemmelser svarer i princippet

til §§ 8, 9, 10, 11, 12 og 13 i den gældende instruks, men der er ud over visse redaktionelle ændringer foretaget de ændringer, som er en følge af, at den kommunale forvaltning er henlagt under ombudsmandens tilsyn.

Ad §§ 13, 14 og 15.

Disse bestemmelser svarer til den gældende instruks' §§ 14, 15 og 16. Dog er der i § 13 foretaget en enkelt ændring af redaktionel karakter.

Ad § 16.

Denne bestemmelse, der er ny, omhandler konstitution af en stedfortræder for ombudsmanden.

I skrivelse af 6. marts 1958 (beretningen for 1957, side 14-15) til justitsministeriet og i skrivelse af 5. marts 1959 (beretningen for 1958, side 12-15) til ombudsmandsudvalget henviste ombudsmanden til, at ombudsmandsloven ikke indeholder bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes i tilfælde af, at ombudsmanden på grund af sygdom, bortrejse eller lignende midlertidigt er forhindret i at varetage sit embede, ligesom der mangler bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, dersom ombudsmanden må anse sig for inhabil ved behandlingen af en konkret sag. Endvidere anførte ombudsmanden, at han af hensyn til, at embedets forretninger kan videreføres uhindret i sådanne tilfælde, anså det for meget ønskeligt, at der tilvejebragtes hjemmel for, at ombudsmandens funktioner under hans midlertidige forfald kan udøves af embedets kontorchef.

De nu foreslåede bestemmelser er resultatet af forhandlinger, som udvalget har ført med justitsministeren og ombudsmanden.

K. B. Andersen.	Vagn Bro.	Erik Eriksen.	Per Hækkerup.	Frode Jakobsen.
Ager Jensen.	Kirkegaard, næstformand.	Peter Larsen.	Waldemar Laursen.	K. Axel Nielsen.
Ninn-Hansen.	Gustav Pedersen, formand.	Helga Pedersen.	Edel Saunte.	Astrid Skjoldbo.
	Storgaard.	Poul Sørensen.		